

[Lars M. Olsen.]

færdes. Jeg tror derfor, at idrætsorganisationerne i høj grad har en moralsk værdi.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Arnth Jensen mente at kende mere til idrætslivet på landet, end jeg gjorde. Må jeg gøre opmærksom på, at jeg var med til at starte den hjemlige idrætsforening og sammen med de andre unge i min kommune brugte hele sommeren til at lave en idrætsbane. Vi fik intet tilskud af nogen art, men vi sparede sammen til at købe de forskellige ting; vi lagde hele vor arbejdskraft i, og takket være nogle behjertede landmænd fik vi også nogle heste til at udføre en del af arbejdet med. Jeg er lykkelig og glad for at have oplevet den tid, hvor vi selv skabte det, vi havde brug for, ikke skulle gå tiggergang til nogen for at få de ting, ikke kunne nøjes med at sidde i dagligstuen og lytte til radioen: nu er der kommet penge til jer, I kan bare gå hen og hente dem på posthuset!

Formanden: Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerlisten.

Arnth Jensen: Det ærede medlem hr. Tholstrup afslørede netop her det kendskab, han har til idrætten på landet: han har været med til at starte en enkelt idrætsforening. Og han fortalte, hvordan det gik til. Ja, sådan går det til i de tusinder af idrætsforeninger i dag; men det glemte det ærede medlem at sige.

Det ærede medlem hr. Brodthagen sagde, at han var velkendt med idrætten både i by og på land. Efter den ensidige fremstilling, det ærede medlem har givet, kan dette ikke være rigtigt. Jeg indrømmer, når man taler om de danske skytteforeninger og de danske gymnastikforeninger, at der har på Lolland-Falster stået hårde kampe; det har været mod min vilje, at det gik til på den måde. Men det ærede medlem ved også, at i de sogne nede på Lolland-Falster arbejdes der både godt og sundt af

de unge indenfor idrætten; og tror det ærede medlem virkelig, at så mange mennesker, mænd og kvinder, ville ofre deres tid, hvis det ikke var sådan? Tror det ærede medlem, jeg ellers ville ofre min tid og stå som formand for landsorganisationen, tror det ærede medlem, at Leo Frederiksen ville gøre det? Vi har andet at bruge vor tid til, men vi håber og stoler på, at den sag, som vi kæmper for, gavner både vor ungdom og vort land. Og det, vi har bedt om her, er jo netop ikke at blive hjulpet helt igenem, men vi har bedt om en støtte, det er det eneste. Disse 5 kr. alene kan ikke bære idrætsbevægelsen igennem.

Ole Bjørn Kraft: Hvadenten man er enig med det ærede medlem hr. Brodthagen eller ikke — og jeg hører til dem, som er meget lidt enige med det ærede medlem — tror jeg, det var rigtigt, at en sådan tale blev holdt her i tinget, og jeg tror, det er godt, at en sådan tale *kan* holdes af det ærede medlem.

Jeg er ikke enig med ham bl. a. af den grund, at da vi i sin tid tog initiativet til gennemførelse af tipslovgivningen, skyldtes det en overbevisning, der efterhånden havde et betydeligt flertal bag sig her i tinget, om, at det var nødvendigt at give denne økonomiske bistand til dansk idræt, hvis den skulle udvikle sig på en tilfredsstillende måde. Ingen af os var i og for sig særligt begejstret for at gå vejen om ad en lovgivning om tipping; man havde foretrukket at give et direkte statstilskud til idrætten på sædvanlig vis. Dette viste sig imidlertid umuligt at få gennemført. År efter år rettedes der opfordring til de skiftende finansministre, der alle prompte afviste noget sådant, og under disse omstændigheder skabtes baggrunden for gennemførelse af en tipslovgivning. Jeg tror, den har været rigtig, og jeg er overbevist om, at en lang række opgaver, som burde løses, men ikke kunne løses tidligere, nu er blevet løst til gavn for udviklingen af ungdommen her i landet.

Men efterhånden som tiden gik, og også allerede under forhandlingerne om tipslovgivningen blev jo andre formål end støtte til idrætten taget ind under lovgivningen, og efterhånden som årene